

LAIVAS

No. 30. Metai IX

Liepos-July 20, 1929

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

KORINT. 10, 6-13.

LK. 19, 41-47.

BROLIAI: negeiskime pikta, kaip kad jie gaidė. Nebukite stabų garbintojai, kaip kaikurie iš jų, kaip yra parašyta. Žmonės sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti. Nepaleistuvaukime, kaip kaikurie iš jų paleistuvavo ir viena diena žuvo dvidešimts trys tukstančiai. Negundikime Kristaus, kaip kaikurie iš jų gundė ir žuvo nuo žalčių. Nemurmėkite, kaip kaikurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo žudytojo. Visa tai jiems atsitiko, kaip vaizduotas pamokinimas, parašyta gi mums išpėti, kuriems tenka gyventi amžių pabaigoje. Taigi, kas tariasi stovįs, tevezidi, kad nepultų. Jusų buvo užpuolusi pagunda, perviršijanti žmogaus jėgas. Dievas yra ištikimas; Jis neleis jusų gundyti virš jusų jėgų bet dar padarys tokį išėjimą iš pa-

ANUO metu Jėzus prisiartinęs į Jeruzalę ir matydamas miestą, Jis verkė jo ir sakė: Kad gi ir tu ir tai šitoje savo dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės, dabar gi tavo akims paslėpta! Nes ateis tau dienų, kad neprieteliai apves tavo pilimū, apguls tave, suspaus tave iš visur; parbloks ant žemės tave ir tavo vaikus, kurie yra tavyje ir nepaliks tavyje akmens, nes tu nevažinai savo aplankymo meto. Iėjęs į bažnyčia, Jis pradėjo varyti laukan parduodančius joje ir perkančius. Jis jiems sakė: Parašyta: Mano namai maldos namai. Jus gi padarėte iš jų galvažudžių lindinę. Jis mokino kasdien bažnyčioje.

gundos, kad galėtumėte ją pakeiti.

“Saugok, Dieve, kad aš kuo nors girčiau, kaip tik mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kryžiumi. Per jį man pasaulis yra prikaltas ant kryžiaus, o aš pasauliui” (Gal. 6, 14).

“Aš atėjau ugnies siūsti į žemę ir ko gi norėčiau, jei ne kad kurentųsi?” (Luk. 12, 49).

“Jei kas nori eiti paskui mane, teišsizada pats savęs, tegul kasdien neša savo kryžių ir teseka mane” (Luk. 9, 23).

“Išsakymo tikslas yra meilė iš nesušteptos širdies, geros sąžinės ir neveidmainingo tikėjimo.” (I Timot. 1, 5).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmokėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

Kristaus Bažnyčia Nenugalima.

Kristus nugalėjo pasaulį, ne kitus žudydamas, bet pats už visus žmones mirdamas. Karaliauti pasaulyje iki jo pabaigai Kristus suorganizavo ne stiprią, galingą valstybę, bet savo Bažnyčią. Šią Jis aprūpino ne mirtį ir žudynes nešančias ginklais, bet ginklais teikiančiais gyvybę ir laimę.

Jėzaus Kristaus įsteigtoji Bažnyčia einą Jo pėdomis ir yra nenugalima kaip Jis. Jis nugalėjo kančia ir mirtimi ir garbingai viešpatauja.

Bažnyčia amžinai kenčia, amžinai miršta ir yra nenugalima. Ji nugalė savo priešus ir garbingai viešpatauja, naujus tūkstančius ir milijonus sielų Kristui užkariaudama.

Raskime laiką, kada Bažnyčia nebūtų šiaip ar taip, vienur ar kitur kentėjus. Jo nerandame. Nerandame nei tokio laikotarpio, kad ji būtų žuvus.

Žydai nukankino Jėzų Kristų ant kryžiaus. Jie manė, kad jau viskas baigta. Jų nekenčiamo priešo nėra. Jis palaidotas.

O ne tiesa. Jis gyveno. Jis gyvena. Jis gyvena.

Bažnyčios priešams nekartą atrodo, kad ji jau žuvus. Ji palaidota. Jie džiangiasi, krykštauja. Veltui. Štai ji gyva. Ji galinga. Ji užkariauja.

Meksikos bolševikai, socialistai, masonai ir visa bedievijos gauja pasidavė sau rankas palaidoti tos šalies Katalikų Bažnyčią. Pragaras jiems padiktavo įstatymus, kuriais užduotų mirtiną smūgį.

Meksikos katalikų Bažnyčia kovą priėmė. Bet ji kovojė ne ginklais, o kentėjimais, vargais ir mirtimi.

Arkivyskupas, vyskupas, kunigai ir vienuoliai turi aplėisti savo šalį. Lieka

tik nekurie pasislėpę. Sustoja viešosios bažnyčiose pamaldos, sustoja sakramentų teikimas. Priešams džiangsma. Jau būsiąs jų nekenčiamai Bažnyčiai galas.

Ar taip įvyko? Ne.

Per du metus nebuvo viešų pamaldų. Bet žmonių tikėjimas negeso. Jis stiprėjo. Jie meldėsi vieni be kunigų, be dvasios vadų. Šv. Mišių negalima buvo laikyti. Bet daug kunigų, išsistatydami savo gyvybę pavojun, laikė Mišias slapta privačiuose namuose. Jie slapta teikė sakramentus. Jie stiprino tikinčiųjų dvasią.

Daug kunigų ir pasaulinių katalikų neteko gyvybės dėl savo tikėjimo ir dėl savo ištikimybės Dievui ir Bažnyčiai. Daug tapo nubaustų sunkiomis kalėjimų bausmėmis. Priešai neaplenkė nei moterų, nei silpnų seserų vienuolių.

O kaip šiandien?

Meksikos Katalikų Bažnyčia jau atgavo dalį sau priklausančios laisvės. Atgaus jos toliau daugiau. Vyskupas atgauna savo teises. Viešosios bažnyčiose pamaldos jau prasidėjo. Kalėjimai atsidarė ir paleido iš savo nasrų nekaltus katalikus kentėtojus. Grįžta į savo namus ir iš bausminių salų varginami katalikai.

Kaip Kristui kėtus visus Jo išpažintojus pripildė nepaprastas džiangsma ir iki šių laikų delto skamba linksmės Alleliuja, taip dabar yra Meksikoje.

Tą pačią dieną kada pasklido po visą Meksiką valdiška žinia, kad jau įvyko sątaika tarp Valstybės ir Bažnyčios, žmonės metė dirbę, apsitaisė iš-eiginiais rūbais ir šventė savo pergalės šventę.

Priešai, matydami savo pralaimėjimą

mą, griežia dantimis. Kaip kur bandė net savo kerštą reikšti, bet jiems nepasisekė.

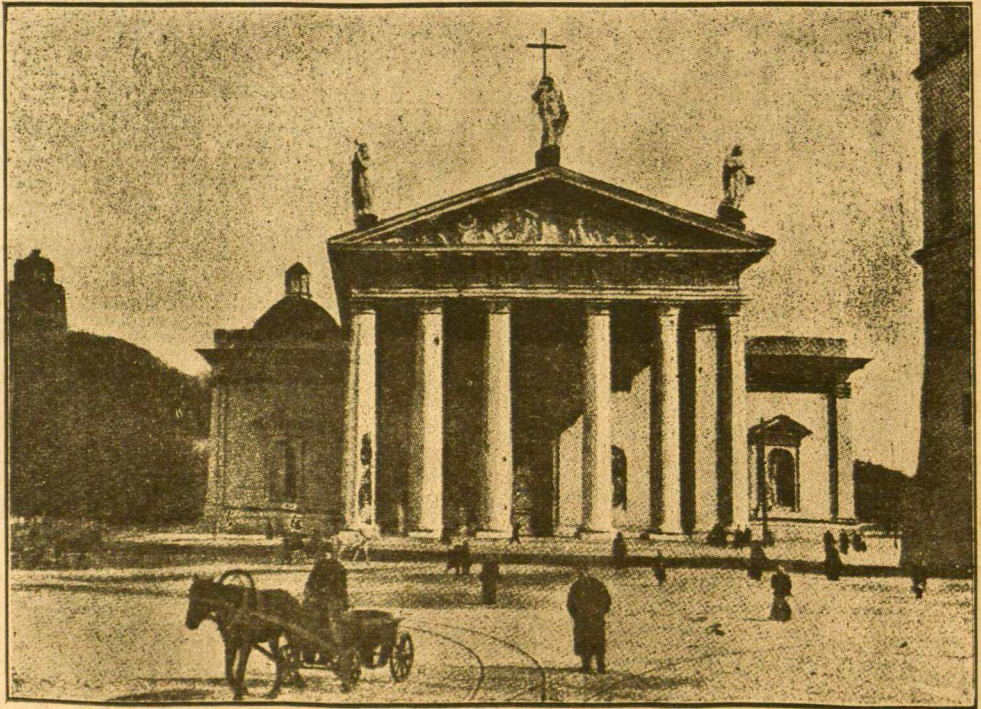
Taip, Kristaus arba katalikų Bažnyčia visuomet kenčia, bet ir visuomet nugali ir niekuomet nenugalėta. Su ja, mat, yra Dievas, kaip Jis pats pasižadėjo.

Kad ji nenugalima, rodo ne tik čia paminėtas Meksikos Bažnyčios pavyzdys, bet rodo gražiausia visa katalikų Bažnyčios istorija ir įvairiausių valstybių istorijos.

Anglijoje, kurioje nekurį laiką ka-

talikų Bažnyčiai buvo aršiau, negu Romos pagonių imperatorių laikuose, dabar ji tenai sparčiai auga skaičiumi ir stiprumu. Ten, kur kunigas seniau negalėjo nei pasirodyti, šiandien įvyksta iškilmingiausios pamaldos su skelbimu Dievo žodžio.

Reikia tik visiems katalikams stipriau tikėti į "šventųjų bendravimą." Reikia siųsti Dievui karštas maldas vieniems už kitus, tai Bažnyčia dar sparčiau žengs pirmyn, užkariaudama Kristui vis naujus milijonus sielų.

Vilniaus Katedra, kur palaidotas Lietuvos Didysis
Kunigaikštis Vytautas.

Kristaus Patarimų Keliais.

Rašo: *Kun. K. Matulaitis, M.I.C.*

“Nereiks jokios kitos priemonės mažiau pavyzdingose vienuolių bendrijose pirmą kartą uolumui ir išakmiausiam įstatų laikymui sugražinti, ir toms (bendrijoms), kurios gyvena išakmiai prisilaikydamos įstatų, atvesti į aukščiausią tobulumą.”

“Kiek daug malonių ir palaimų apsiėmė Jis išlieti ant visų bendrijų, kurios Jai (šv. Širdžiai) teiks daugiau garbės ir šlovės!”

4. Geros valios sieloms.

“Per šį mieliausią pamaldumą pasauliečiai ras kiekvieną reikalingą savo luomui pagelbą.

“Jis suteiks ramybės jų šeimynoms. Išsiskyrusias šeimynas vėl sutaikins.

“Jis remis juos jų darbuose.

“Jis guos juos jų varguose.

“Jis išlies ant visų jų sumanymų palaiminimų.

“Toje Širdyje jie ras prieglaudą gyvenime, o ypatingai mirties valandoje.

“Kaip saldu yra mirti turėjus nuolatinį pamaldumą Širdžiai To, kuris teis mus.

“Kurie šią Šv. Širdį gerbina, tie niekuomet nežus.”

5. Šv. Širdies apaštalams.

“Jis leido man pamatyti daug vardų, kurie šv. Širdyje buvo įrašyti troškimu skleisti Jo garbę, todėl niekuomet nebus leista jų iš ten išbraukti.

“Jis atidengė man meilės ir malonių turtus asmenims, kurie Šv. Širdžiai pasišvenčia ir pasiaukoja tam, kad, kiek tik galėdami, Jai gamintų garbės, meilės ir šlovės.”

6. *Namams, kurie Jo paveikslą garbina.*

“Kadangi Jis yra visos palaimos šaltinis, gausiai Jis jos išlies ant visų vietų, kur tik bus išstatytas šis mieliausias paveikslas mylėti ir garbinti.”

7. *Devynių pirmųjų penktadienių praktika.*

“Savo gailestingumo gausybėje pridau tau, kad mano visagalinčioji meilė visiems tiems, kurie per devynis mėnesius paeiliui pirmąjį penktadienį priima Komuniją, suteiks galutinės atgailos malonę. Jie nemirs mano nemalonoje, nei šventų Sakramentų nepriėmę, ir mano Širdis bus jiems anoje valandoje užtikrinta prieglauda.”

64. Jėzaus Širdies šauksmas.

“Man šalta, aš trokštu ir alkstu!.. pasakyk mano geriems kunigams, kad jie savo meile panorėtų mane sušildyti!.. kad jie man sielų, sielų, sielų duotų... Ar aš ne iš sielų meilės miriau?

Visi mano Širdies turtai atdari! Jūs daugiau tautos nuo manęs nutolsta ir mane atstumia, tuo labiau skatina mano saldžiausioji Motina mane atidaryti meilės, pasigailėjimo ir pašventinimo turtus, kurie yra mano Širdyje!

Be abejo, pamaldumas mano Širdžiai jau yra labai paplitęs, jis teikia man paguodos ir atveda prie manęs, sielų Išganytojo, daugybę sielų! O kiek mažai dar tesuprantami mano Širdies begaliniai turtai. Mano Motina manęs prašo, mano paties Širdis versta verčia išlieti tuos turtus ir kviesti gerąsias sielas pasinerti toje gailestingumo ir meilės jūroje ir pasąkti joje..

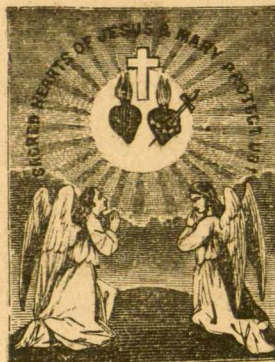
Nunešk ši mano Širdies atsišaukimą iki žemės kraštui, ypač nunešk jį kiekvienam mano kunigui, kurs man yra taip brangus! Mano kunigas! mano antrasis aš.

Kad tik jie panorėtų suprasti mano išsiilgusį troškimą arčiausiai su kiekvienu jų susijungti! Retai tik kai kurie pasiekia šį tobulą susijungimą, kokį prirėngė jiems mano Širdis žemėje!

Ko reikia, kad tasai susijungimas įvyktų?

Reikia surinkti visus meilės linkimus, juos, taip sakant, sujungti į vieną ir pakreipti į mane, kuris gyvenu jų širdies slapčiausioje gelmėje! Ai! Šauk visiems tiems, kurie dėl manęs vargsta lediniuose šiaurės laukuose, tiems, kurie vargsta spirginančioje pietų kaitroje, narsiems karžygiams, kurie kovoja po mano vėliava, tiems, kurie dienas ir naktis sieloms tarnaudami nyksta, kurie dėl persekiojimų, vargų ir priešingumų praranda mano tarnystėje pajėgas: šauk jie m s v i s i e m s, k a i p l a b a i a š j u o s m y l i u; maldauk jų išgirsti ir paklausti šio mano Širdies taip melingo ir karšto atsišaukimo, mano nuširdaus kvietimo įžengti į savo pačių sielų gelmes ir ten jungtis su manim, kuris jų niekuomet neapleidžiu, ir tarytum tapti su manim vienas... Kokiais gausiais laiminimais tada aš juos pripildysiu!.. Tas slaptingas ir dieviškas susijungimas bus pradžia daug šventesnio ir vaisingesnio gyvenimo, negu lig šiol.

Daugelis kunigų labai gerai supranta mokslą apie sielos susijungimą su manim, daugelis net siekia to, bet kaip maža tokių, kurie jį žino iš patyrimo! Kiek maža net maldingesniųjų ir uolesniųjų kunigų težino, kad aš esu jų sielų gelmėje ir degu troškimu padaryti juos vienus su manim... Ai, kad jie panorėtų nuo išlaikinių daiktų ir žmogiš-

kų įspūdžių atsiskirti, kad jie patys vieni nužengtų į savo sielų vidų, iki pat gelmių, ten kur aš esu kaip greitai jie mane surastų, ir koks jiems būtų susijungimo, šviesos ir meilės gyvenimas!..

Daug kunigų, kurie eina geru keliu ir budi, tuo jau ir pasitenkina, ir nieko daugiau nebeieško. Šitie tik su pilnu pasitikėjimu turėtų eiti prie mano Motinos, kuri yra kartu ir jų Motina. Kaip ji kunigus myli, su kokiu džiaugsmu Ji maldauja mane už juos! Ir vėl ta mano saldžiausia Motina skatina mane visus mano Širdies turtus atidaryti ir paskelbti naują atsišaukimą visoms gerosioms sieloms, ypač mano mieliems kunigams. Ji, mano mieliausioji Motina, sudaro mano Širdies džiaugsmą! Nes žinokite, toji dieviškosios meilės Motina turi paslaptį šio stebuklingojo susijungimo, kurį mano Širdis, gausiai išsiliedama gailestingumu ir meile, dabar vėl siūlo kaip naują, nepaprastą pasišventimo priemonę visiems savo kunigams."

Šis atsišaukimas buvo rastas T. Niceto raštuose (1900 Romoje), bet ne jo rašytas. Pijus X leido šį atsišaukimą tūkstančiais ekzemplierių platinti kunigų ir pasaulinių tarpe.

Kristus Mano, O Aš Jo!

Kaitri vasaros saulē slinko vakarop. Romos gyventojai pasipylē gatvėsna. Skaidriai mēlynas dangus, Tiberio upē ir gaivinantis vakarų vėjas, — buvo didžiausia jų paguoda karščių metu. Turtingieji pavėsiauo, maudėsi pirtyse ir daug kalbėjo apie žiaurųjį Neroną, o vergai dirbo per kiauras dienas už juos sunkųjį darbą. Širdį verianti nelygybė. Liuosieji ir turtingieji skaitėsi žmonėmis, o bedaliai vergai dažnai neturėjo ko valgyti, nei kada atsikvėpti.

Štai, tarp gražiųjų sodų skęsta gėlėse senatoriaus Plauto rūmai. Saulės spinduliai skverbiasi pro ūksmę ir aukšniais kamuoliais dąbina marmurinį rūmų prieangį. Ten pilna gėlių, o vynuogių bręstančios kekės masinančiai vilioja praeivio akis. Visur ramu, tylu. Vergai, it paslaptingi šešėliai, praslenka pro mūrus ir dingsta sodo gilumoje, — ten jie dirba.

Viena tik jaunutė vergė — Silvija daboja liūdančią senatoriaus dukterį Mirą. Ji — senatoriaus vienturtė duktė. Tėvas pamilo dukterį ir per kiauras dienas mąsto, kaip ją palinksminus, kaip įpratinus ją į prakilniųjų žmonių draugiją. Pati Mira buvo stebėtina mergina. Kūnu visai sveikutė, pačiame jaunystės pilnume, bet josios sielą slėgė nežinomi, neapčiuopiami kilnesnio gyvenimo troškimai. Jautrią jos širdį, it švelnutį lelijos žiedą, skaudžiai užgaudavo kiekvienas nedrovus svečių juokas. Ieškojo ji ko tai aukštesnio, bet ko, nei pati negalėjo pasakyti.

— Silvija, — atsiliepė ji į vergę: — pasakyk man, ko aš liūdžiu.

— Mira, mano ponija, Tamstos širdis laimės ieško. —

— Taip, Silvija, aš laimės ieškau,

ieškau dvasiai ramybės, pailsio ir nesurandu. —

— Ponija, gal Tamsta laimės ieškai, kur jos nėra? —

— Tai kur ji yra? —

— Gal panelė nori būti visų žinoma, garbinama? Juk to ieško daugelis žmonių. —

— Ne, Silvija. —

— Tai gal norėtumei Tamsta valdyti tokius rūmus, kaip Nerono? —

— Oi, ne. Man pakanka šių brangių mano tėvo rūmų. Žinau, turtai nepadarys manęs laiminga.

— Tai dabar žinau, ko panelė liūdi. —

— Ar-gi? sakyk. —

— Aš nugirdau, jog Tamstos garbingasis tėvas Tamstai ruošia vestuves su kilniuoku Titumi. —

— Silvija, aš pirmu kart apie tai girdžiu ir jaučiu, jog šeimynos kurimas toli nuo mano širdies, — aš trokštu ir ieškau daugiau ko, bet ko, — nežinau. Silvija, tu man esi daugiau negu vergė, tu esi mano draugė ir aš tau esu atvira. Pasakyk man paslaptį, kodėl tu, per kiauras dienas dirbdama ir nuolatotos barama, jautiesi laiminga, o aš nelaiminga. Daug kartų pastebėjau tavo nušvitusį laime veidą, kuomet bereikalo buvai baudžiama. Sakyk man teisybę, o aš tave gausiai apdovanosiu. —

— Brangioji panele, neieškau dovanų, — jos laimės neduoda. —

— Sakyk, neslėpk, kas tau laimę teikia varge? —

Silvija sumišo. Pakėlė ji savo žydrias akis į mēlyną dangų, giliai atsiduso ir ašarota akimi pažvelgė į savo valdovę.

— Silvija, kas tau? — nusistebėjo

Mira.

— Panele, Laimės Davėjas arti, Jo valią pildau, ir kuomet tu jį pažinosi — būsi laiminga. —

— Mieloji, tu kalbi paslaptinus žodžius, o mano širdis, nežinau kodel, palinko suprasti laimės davėją. Kas jis yra? —

— Dievas, viso pasaulio Kūrėjas. Ši žemė — vien pasiruošimas į amžinąją laimę, ir tie bus visados laimingi, kurie pildo Aukštybių Viešpaties valią.

— Silvija, tai tu krikščionė? —

— Taip, gerbiamoji Mira, — ramiai atsakė vergė.

Nutrūko jūdviejų kalba. Miros širdyje pakilo kova. Daug ji girdėjo apie krikščionis blogiausių šnekų, bet nei vieno krikščionies arčiau nepažino. Tirančia akimi pažvelgė į vergę, į jos pasiryžusį veidą ir pajuto, jog paskleistosios apie krikščionis paskalos negali būti teisingos. Šiandie stebėtinai protingai jai vergė kalbėjo. Naujoji tiesa jos širdį pagavo.

— Silvija, ar tu nežinai, jog krikščionis Romiečiai žudo? —

— Taip, žinau, panele; bet taip-gi žinau jog Dievas atlygina kentėtojams niekad nesiliaujančia amžina laime. —

— Stebina mane tavo kalba. Silvija, papasakok kaip krikščionys gyvena. —

— Garbinga panele, stabmeldžiai nori, kad mes nemylėtume Dievo, negarbintume Jėzaus Kristaus, kuris iš meilės savo gyvybę paaukojo už liuosus ir vergus. Kristaus išpažintojai renkasi į urvus, į požemius savo pagarba ir meilę Kristui pareikšti. Susirinkę meldžiamės, giedame giesmes, o kunigai atnašauja vyno ir duonos slaptinąją auką, po tam pasistipriname dangiškuoju maistu, išklausome pamokinių, kaip elgtis, dirbti, kaip mylėti net ir smarkiuosius mūsų valdovus. —

— Ar jūsų tikėjimas liepia mylėti tuos, kurie jus persekioja, kankina ir žudo? —

— Taip, garbingoji panele, už blogą geru atmokėti ir melstis už persekiotojus. —

— Dabar suprantu, kodel krikščionys visados jaučiasi laimingi. Silvija, aš norėčiau pažinti jūsų tikėjimą arčiau, nes jaučiu jo masinančią jėgą, šaukiančią į laimę. —

— Brangioji panele, aš tavo vergė, — nėsu mokyta, bijau suklysti... nebent panorėtum tiesą išgirsti iš mūsų žilagalvio kunigo. —

— To aš norėjau, Silvija, tavęs prašyti. Tavo keli žodžiai atvėrė tiesai nuliudusias mano akis. Aš noriu, jei galima, pati visa matyti ir jūsų kunigo prašyti, kad parodytų man kelią į laimę. —

— Gerai, panele. Kuomet paryčiu, dar saulei netekėjus, visa Roma miegos, aš pažadinsiu tave ir nueisime į krikščionių maldos vietą, — tarė pašnabždomis Silvija: — būk atsargi. —

Jaunutės senatoriaus dukters širdyje prasiblaivė mintys. Jos išlavintas protas greit pastebėjo skaidrumą ir žavintį kilnumą netyčia patirtų tiesų iš vergės lūpų. O ji skaitė ją nieko neišmanančia, nežinančia gyvenimo. Keistai jai atrodė pirmesnieji samprotavimai. Anksčiau nuėjo ji šiandie gulti, kad tuoj po pusiaunakčio pašleidotų į slaptinę kelionę.

— o —

Prabėgo keletas jautraus miego valandų. Antru kart atsiliepė tvartelyje gaidžiai... Nors buvo tamsu, bet Silvija ir Mira jau pasileido kelionėn.

It šešėliai, prabėgo jodvi senatoriaus Plauto sodus. Kelis kartus pasisukusios siauromis gatvėmis, pasijuto tuščioje vietoje. Ant kalvos stūksojo

apirusis tvartelis. Silvija, paėmusi už rankos Mirą, skubiai prisiartino prie jo.

— Kas čia? — pasigirdo duslus vyriškas balsas. Mira nutirpo. Traukia ranką, bet Silvija neleidžia. Pasidarė jai nejauku.

— Ramiai, — atsiliepė Silvija į Mirą:

— Dievo Avinėlis, — pasakė ji vyrui.

— Ačiū Dievui, — atsakė tas. Atidarė tvarto duris.

— Atsargiai, čia laiptai. — Palydėjo jusiai keletą laiptų žemyn, užžiebė Silvijos žvakę ir tarė jai: — vieną į kairę, du kart dešinėn. —

— Labai dėkui, — atsakė Silvija.

Atidarė vyras rūšies šone duris, įleido jas į kitą pailgą rūšį, o pats sugrįžo sargybon.

Tas visa įvyko taip skubiai ir slaptingai, jog Mira nežinojo, ar ji sapnuoja, ar iš tikrųjų yra rūsyje.

— Mira, mano brangioji, — atsiliepė vergė: — užsidegk savo žvakę. Mudvi dabar katakumbose. Nebijok. Pasukui mudvi daugiau žmonių ateis. Skubinkim į pamaldas.

Paėjusios galiuką, požeminis kardinorus šakojosi. Paėmė kairįjį. Kiek laiko praslinkus, nusileido kelesdešimt laiptų žemyn, pasuko vieną kartą dešinėn, po tam antru kartu. Ten katakombos buvo aukštesnės, oro daugiau. Mira sekė vergę tylėdama. Bet štai ji prie žvakės šviesos pastebėjo sienų šalimais urvus.

— Silvija, kas čia, — paklausė ji sustojusi.

— Užmigusiųjų Viešpatyje kūnai. —

— Tai čia kapai? —

— Taip, Mira: kapai ir gyvenimas.

Staiga pasigirdo tolumoje duslūs balsai, giedojimai.

— Brangioji Mira, skubėkime, pa-

maldos prasidėjo. —

Praėjusios trejetą erdvių požeminių salių, atsirado toje, kur žilagalvis kunigas laikė Mišias. Vaškinės žvakės, mirkščiodamos ir nuo dregmės braškėdamos, paslaptina šviesa dabino akmeninį altorių, kilnų kunigo veidą ir jo ašarotas akis. Kiekvienas žmogus turėjo uždegtą žvakę. Koplyčioje buvo gana šviesu. Mira tuojau pastebėjo, jog visų akys nukreiptos į kunigą ir į Prikryžiuoto Išganytojo paveikslą. Maldininkų skaičius pamažu didėjo. Mira sekė visa, kas darėsi aplinkui. Ji klausė kartu su Silvija, kuomet kunigas atnašavo Mišių auką. Tikintieji karštai meldėsi. Karšti atodūsiai iš prislėgtų krūtinių nenoromis veržėsi. Tikėjimu ir meile spindančios jų akys, jų sutartiniai maldavimai: "Viešpatie pasigailėk," šurpu perėmė Miro dvasią. Naujas čia gyvenimas. Sukilo visi. Atsistojo ir Mira. Kunigas skaitė Evangeliją. Stebėtinu aidu atsiliepė Miro dvasioje girdimi Evangelijos žodžiai: "Nebūkite tat bailiai susirūpinę ir nesakykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsidengsime? Nes visų tų dalykų labai ieško pagonys. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia. Taigi, ieškokite visųpirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta." (Mat. 6, 31-33).

Paaiškinęs Kristaus žodžius, kunigas tęsė pamaldas toliau.

Suklaupusieji žmonės tris kartus giedojo: "Šventas, šventas, šventas Viešpats Galybių Dievas. Pilnas yra dangus ir žemė Jo garbės."

Mira susigraudino, priglaudė savo galvą prie šaltos akmeninės sienos ir prašė Dievo sau šviesos protui, kad galėtų Jį pažinti ir suprasti.

(Bus daugiau).

1085182

Katalikų Pasaulys

DAKAR (Francuzų Vakarų Afrika). Šiame mieste pastatyta Afrikos didžioji katedra. Ji yra paminklas juodukams kareiviams visų prancuziškųjų Afrikos kolonijų, žuvusių Francijoje Didžiojo Karo laike. Vos ją užbaigė, kaip joje teko laikyti gedulingas pamaldas už maršalą Foch'ą.

Šių metų Velykų dienoje įvyko katedros atidarymas ir pašventinimas, o antradienyje jau laikė gedulingas pamaldas.

Dakaro katedra yra "Afrikos Atmintis" visiems tegimiams žuvusiems kareiviams Vakarų, Žiemų, Vidurinės Afrikos ir Madagaskaro.

Katedrą pastatė organizacija, kuri susitvėrė Francijoje atminti žuvusius kovos laukuose. Tą atmintį organizacija palaiko nuolatinėmis Mišiomis už žuvusius, taisymu jų kapų ir t. p.

Dakaro katedros kryžius dabar pralenkia aukštumu visas magometonų mečetes, kurių tame mieste yra daug.

Katedros atidaryme dalyvavo ir Mišias celebravo vyskupas Grimault, Senegambijos Apaštalinis Vikaras. Apeigose dalyvavo kun. Bergey, Francijos parlamento narys, kunigų, buvusių kareivių organizacijos prezidentas. Jis sakė pamokslą.

Tarp atsilankusių iškilmėsna buvo Francuzų Vakarų Afrikos gubernatorius, generolas Carde, su militariniais ir civiliais palydovais.

ROMA. (Italija). Gražuose Pincio Soduose Romoje tarp įvairių senovės ir dabarties didvyrių ir valstybės vyrų tapo pastatytas kardinolo William Massaia pavidalas. Jis per 35 metus kaip vienuolis kapucinas misionierius dirbo Etiopijoje.

Gegužės 5 d. įvyko jo paminklo ati-

dengimas. Tai išpildė Romos gubernatorius kunigaikštis Pranciškus Boncompagni Ludovisi. Prakalbą pasakė Italijos parlamento narys Egilberto Martire.

Toje pat dienoje po pietų įvyko religinės iškilmės kapucinų vienuolyne Frascati, kelias mylias atstu nuo Romos. Ten palaidotas to garbingo kardinolo kūnas ir įsteigtas jo vardu muziejus. Čia prakalbą sakė Viešųjų Reikalų ministeris Honorable Belluzzo.

Lorenzo William Massaia gimė 1806 m. Piedmonte, Italijoje. Būdamas 16 metų įstojo į Kapucinų Vienuoliją. Įsišventinęs pragarsėjo savo pamokslais. Jis visais būdais išsisukinėjo, kad netaptų vyskupas. Jis troško išvažiuoti į misijas pas pagonis ar šiaip klaidatikius. To susilaukė 1846 m.

Jam teko dirbti Abyssinijoje. Ten dirbo 35 m. Per tą laiką 7 kartus buvo išvarytas iš tos šalies, bet vėl grįžo prie darbo su naujomis jėgomis.

Jis ten įsteigė daug mokyklų, sustatė gramatiką Galla kalboje ir tos tautos jaunuomenei auklėti įsteigė mokyklą Marsilijoje. Ten jis rengė Etiopijai naujų apaštalų. Leonas XIII jį paskyrė kardinolu 1884 m. Mirė 1889 m.

BANGALORE. (Indijos). Apaštalinis arba Šv. Tėvo. Delegatas Indijoms gyveno iki šiol menkame parsamdytame name.

Dabar Indijos, Burmos ir Ceylon'o katalikai atminčiai šių metų Šv. Tėvo Jubiliejaus, daro vaju \$35,000 ir statys Delegatui Bangaloroje gražią rezidenciją.

Delegatu dabar yra arkivyskupas Edwardas Mooney, D. D.

ŠV. JĖZAUS ŠIRDIES INTRONIZACIJA.

Rašo Kun. Dr. J. Vaitkevičius, M.I.C.

Visa žmonių giminė labai brangina gyvastį ir stengiasi ją palaikyti visokiais būdais, moka didelius pinigus gydytojams už patarimus ir vaistiniams už vaistus, tačiau dažnai užmiršta visokios gyvybės šaltinį ir karalių, užmiršta Jėzų Kristų, nes labai klaidingai mano kad toji dangiškoji gyvybė neturi nieko bendro su šia žemiškąja gyvybe ir negali nieko jai pagelbėti.

Tikėjimas mums sako, kad mirtis ir visos ligos yra atsiradusios ant žemės iš nuodėmės. Panaikinkime nuodėmę, o panaikinsime mirtį, panaikinsime ligas ir visa tai, kas naikina gyvybę.

Giliau pažinę žmonių nelaimes, ligas ir mirtį turėsime pripažinti, kad ir šiandien daugelis jų plaukia iš nuodėmės. Girtuoklis, paleistuvis naikina savo sveikatą, artina sau mirtį; vagis ir galvažudis neša nelaimes kitiems, bet ir pats sau ruošia kalėjimą ir kartuves. O kiek ligų, kiek kitokių nelaimių plaukia iš įvairių nesusivaldymų! Panaikinkime šiandien nuodėmę, o tūkstančiai nelaimių prašvilps pro žmonių galvas; žmonės bus dikčiai sveiksnai, linksmesni, geriau pavalgę ir apsirėdę, todėl mūsų karalius ir ragina mus, sakydamas: "Nebūkite tat bailiai susirūpinę ir nesakykite: Ką valgysime, ar ką gersime, ar kuo apsidengsime? Nes visų tų dalykų labai ieško pagonys. Juk jūsų Tėvas žino, kad visa to jums reikia. Taigi, ieškokite visų pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta." (Mato 6, 32-33.)

Padarę intronizaciją mes pasižala me daugiau rūpintis dūšios reikalais, pasižadame ieškoti visų pirma Dievo karalystės ir jos teisningumo.

3. Šventumas ir tobulybė.

Kiekvienam žmogui yra malonu, kuomet jį kas pagiria, o skaudu, kuomet peikia ir niekina. Kodel? Už tai, kad kiekvieno žmogaus širdy glūdi tobulybės troškimas. Visi brangina geras ypatybes, norėtų jas turėti, o nekenčia prastų ir pyksta už jų prikišimą.

Bet ne visi žmonės nusimano, kokios ypatybės yra girtinos ir pageidautinos, o kokios peiktinos ir vengtinos. Yra žmonių, kurie giriasi ir didžiuojasi savo piktais darbais, atsitinka, kad net valstybės ir tautos stato paminklus žmonėms abejotinos vertės, o kaip kada net piktadariams. Bolševikai Rusijoje pastatė paminklą Judui Iskarijotui, Kristaus išdavėjui. Ypatingai tie nuomonių skirtumai pasireiškia karo metu. Viena pusė aukština savo karalius ir generolus iki padangių, kita šaukia jiems Dievo bausmės.

Kas žmogaus gyvenime yra gera, o kas bloga, kas sektina, o kas smerktina visa tai išreiškė Kristus savo mokslu ir gyvenimu. Trokšdami tad tobulybės privalome eiti Kristaus mūsų karaliaus pėdomis, laikyti už gera, ką jis laikė už gera, smerkti ir laikyti už bloga, ką jis smerkė ir laikė už bloga. Vienu žodžiu dorą gyvenimo privalome mokytis iš Kristaus, o ne iš pagedusio pasaulio, jo pažiūrų, jo madų, begėdiškų knygų, žurnalų ir krutamųjų nedorų paveikslų. Katalikų Bažnyčia yra įgaliota vesti žmones paskui Kristų ir jo mokslą skelbti. Privalome klausyti jos ir jos pastatytų ganytojų kaip paties Kristaus.

MUSŲ DARBAI

Amerikos Marijonų Provincijolas, kun. F. Kudirka, yra išvažiavęs Romon Kongregacijos reikalais. Iš kelionės parašė porą įdomių laiškelių.

Birželio 20 d.

Brangieji:—

“Jau šešios dienos kai Atlantiką mieruoju. Pervažiavome 2437 mylias. Iki Neapolio liko apie 1600 m. Birž. 22 d. manau pasiekti Gibraltarą, mat mūsų laivuks 4 val. tenai stovės. Oras tiktai ekskursijoms. Birž. 19 d. pravažiavome Azorus. Mažiukės tai salos, bet apgyventos ir turi daug bažnyčių.”

“Laivas “Biancomano” pasiekė Gibraltarą birželio 22 d. Tarp 9:00 ir 11:30 v. keliauninkai aplankė miestelį ir Anglų tvirtovę. Viena uola pilna kanuolių. Miestelis turi tik vieną “Main street” gatvę. Ten pilna įvairių tautų žmonių, laikančių įvairių daiktų krautuves ir gyvenančių iš lankytojų. Mūsų laivą įvažiuojant ir išvažiuojant patrankomis saljutavo. Matėme submariną, sergstintį Gibraltarą.”

Kitame laiške iš Romos rašo:—

“Laivas “Biancomano” atvežė mus į Neapolio uostą birželio 24 d. 3 v. p. m. Išlipęs iš laivo 4 v., paėmiau taxį ir suspėjau į traukinį 5 val., o 7:30 jau buvau Romoje.

Išlipant iš laivo gavau kun. K. Rėklaičio telegramą, kad pranesčiau, kada būsiu Romoje. Pasiunčiau atsakymą, bet telegrama, nors buvo paduota 4:20 v. pasiekė kun. Rėklaitį 9:10 v. t. y. 1 v. 40 m. po mano atvažiavimo. Vakar radau p. J. Leimontą iš Kauno. Po piet aplankėme St. Maria del Populo bažnyčią, tenai pasimeldėme. Roma jau beveik dvigubai paugma. Mussolinio tvirtą ranką visur galima jausti: traukiniai reguliariškai kursuoja, visur pilna šnipų ir policistų, nuo

gatvių nušluoti elgetos.

Lietuvos meldžionys atvažiuos penktadienio naktį, 28 birž. Jų bus apie 138 žmonės. Šiandien važiuojame Ostijos iškesečių pažiūrėti. Marijonų generalinis namas dabar perkeltas į via St. Nicolo di Tolentino 31. Sveikinu visus.

Kun. F. Kudirka.”

P r a š o p a s i m e l s t i. Marijona Sulckienė, iš Brooklyn, N. Y., visų gerų darbų Remėja, serga jau 4 mėnesiai ir gydytojai nepajėgia pagelbėti. Ji prašo “Laivo” skaitytojų pasimelsti jos intencija. Tuo pat tikslu ji prisiuntė Marijonų Vienuolijai auką \$2.00.

Kolegijos Remėjai:

Ona Urbonienė Luzerne, Pa.	3.00
Petras Grina Lawrence, Mass. ..	5.00
Ben. Kazlauskienė Lawrence, Mass.	3.00
Zofija Kimaitė Lawrence, Mass.	5.00
Mar. Buivydaitė Lawrence, Mass.	3.00
J. Tamonis Montello, Mass.	3.00
Mar. Jasiulevičienė Cleveland, Ohio	3.00
Br. Vilimaitienė Cleveland, Ohio	3.00
Roz. Vilonienė Cleveland, Ohio ..	3.00
Mar. Cirtautienė Chicago, Ill. ..	5.00
Juoz. Jecinskas Chicago, Ill. ...	3.00
Vin. Paukštis Chicago, Ill.	3.00
Ona Seikauskienė Chicago, Ill. ..	3.00
Ant. Rudokas Chicago, Ill.	3.00
J. Naujalis, Lietuva	3.00
Aug. Valančius New Britain, Conn.	3.00
R. Kavaliauskienė New Britain, C.	3.00
Pet. Janušaitienė Cleveland, Ohio	3.00
P. Atkinienė Montello, Mass. ..	3.00
St. Litvinavičius Cicero, Ill.	3.00
Jeva Kelpšienė Chicago, Ill.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

NEW BRITAIN, CONN. A. L. R. K. Moterų Sąjungos 14-tas Seimas įvyks rugpiūčio 5, 6 ir 7 dd., 1929, New Britain, Conn.

Taigi netoli visų sąjungiečių laukiamas Seimas, arba metinis ir gana svarbus mums, katalikėms moterims įvykis, prie kurio turim iš kalno rengtis. Visos kuopos ir Apskričiai gaminkite gerų ir naudingų įnešimų mūsų brangios organizacijos gerovei. S. Subatienė, M. S. C. pirm.

GRAND RAPIDS, MICH. Apie 20 mylių nuo Grand Rapids, Mich. nusipirko gražų rezortą A. Dalininkaitis prie Crooked Lake. Į tą vietą kas metai suvažiuoja daug žmonių paviešėti.

Birželio 9 d. turėjome Seserų Pranciškėčių dieną. Vajus davė Vienuolynui gražaus pelno, net \$423.66. Tai buvo parapijos padėka Sesutėms už jų sunkų darbą. O pasitikimui Seserų po atostogų, paskutinį rugpiūčio sekmadienį, ruošiamė pikniką. Parapija neturi Seserims namo, ir jos talpinasi paprastuos namuos. Dabar planuojama sukelti Seserų namui statyti Fondas.

Vytauto kareivių D-ja suruošė birželio 2 d. Čižauskų ūkyje dailų pikniką parapijos naudai. Gryno pelno padarė \$125.00. Sektinas pavyzdys. Rapidaitė.

A. † A.

MARIJONA KARUNKEVIČIENĖ,

Nuolatinė Kolegijos Remėja, mirė Shenandoah, Pa. liepos 8 d. Buvo uoli ir dora moteriškė visų gerų darbų remėja. Marijonų Vienuolyne bus atlaikytos už jos sielą dvejios šv. Mišios, o visi Remėjai būkite malonūs sukalbėti už ją po dalį Razančiaus.

HARTFORD, CONN. Šv. Trejybės paprap. mokyklą šiemet baigė 16 berniukų ir 15 mergaičių. Mokyklos baigimo iškilmės buvo birželio 16 d. Vaikučiams pamokslą pasakė kun. P. Liutkus, o diplomus išdalinė gerb. klebonas kun. J. Ambotas. Visi supranta, kad lietuviška mokykla — tai gaivinantis tautą šaltinis. Mes gyvuojame gerai, nes turime mokyklą, kitos kolonijos miršta — nes jos neturi lietuviškos mokyklos. Verta todėl iš visų jėgų remti lietuviškas mokyklas. Jonelis.

ROCKFORD, ILL. — Birž. 28 d. pas mus atkeliavo Seserų su Motina Marija priešakyje. Jos aplankė šv. Petro ir Povilo lietuvių parapijos kleboną, apžiūrėjo naujai statomą mokyklą, kurioje ateinančiame rudenyje joms teks pradėti darbuotis.

Rockfordas Seselėms labai patiko.

Prieš aplėsiant Rockfordą Seselės aplankė Jo Malonybę vyskupą Ed. Hoban ir šv. Antano ligoninę.

CHICAGO, ILL. — Marijonų Kolegijos Remėjų 26 skyrius laikė mėnesinį susirinkimą 30 d. birželio, Dievo Apveizdos parapijos mokyklos kambary.

Susirinkimą atidarė ir vedė M. Jatužis. Kalbėta apie Apskričio išvažiavimą, 7 liepos į Marquette Park. Išrinkta du darbininku, kurie padės darbuotis.

Kalbėta apie liepos 4 d. išvažiavimą į Marijonų ūkė. K. Matijošaitis apsiėmė parūpinti geležinkelio bilietų.

Sus-me įsirašė į nuolatinius narius V. Smukštas ir įmokėjo \$3.00, taipgi ir viena mergina, įmokėdama \$3.00. M. Stirtautienė apsiėmė mokėti po \$5.00 kas mėnesis, kol pataps Garbės Nare.

M. Jatužiui atsisakius iš pirmininko vietos, tapo išrinktas Kazys Matijošaitis. Mat, p. Jatužis išvažiuoja į Lietuvą. Rap.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Šv. Rašte yra parašyta, kad “kas sudavė tau per žandą, atsuk jam ir antrą.” Man rodos, kad nesuktų nei tas, kuris tai parašė. Kaip tai suprasti?

P. M. Waterbury.

ATSAKYMAS. — Tuos žodžius pasakė Jėzus Kristus, o užrašė juos evangelistai. Jėzus Kristus, kada vyriausiojo kunigo tarnas Malkus Jam sudavė per veidą, neatsuko antro, bet nedavė tam nedoram žmogui atgal per veidą, nei kaip kitaip jo nenubaudė, nors savo dieviška galybe galėjo tai padaryti.

Tai įrodo, kad tie Jėzaus žodžiai nėra įsakymas, bet yra palyginimas arba įsakymas suvaldyti savo kerštą ir pyktį.

Ramus priėmimas prieš smugio ir ramus susilaikymas nuo keršto lygus atkreipimui kito veido. Tokis pasielgimas sugėdina priešą ir jam padaro daugiau skausmo, ne kad jam smogtum į veidą.

Žodžiu, tie žodžiai pasakyti sudrausti krikščionis nuo keršto.

KLAUSIMAS. — Ar už pinigus su maldomis galima atmainyti Dievo dekretas mirusiųjų sieloms?

P. M. Waterbury.

ATSAKYMAS. — Tai priklauso nuo to, kaip kas pinigus ir maldas vartoja ir prie kokių sielų taiko.

Jei Dievo dekretas kurias sielas paskyrė į dangų, tai jų iš tenai už jokių pinigus ir jokiomis maldomis jų iš ten neišimsi. Jei Dievo dekretas sielas paskyrė pragaran, tai nei pinigai nei maldos nieka čia negelbės. Iš pragaro nėra išėjimo.

Jei sielos Dievo dekretu yra paskirtos į skaistyklą, tai joms gali gelbėti “pinigai su maldomis.” Nes yra ir antras Dievo dekretas, kuriuomi sieloms skaistykloje sutrumpina laiką, jei už jas kas aukoja savo gerus darbus,

Kadangi “malda, pasninkas ir išmalda” yra vieni geriausių gerųjų darbų, taigi pinigais su maldomis galima vieną Dievo dekretą pamainyti kitu.

Kas su pinigų pagalba atlieka almužną pavargėliams, ligoniams, našlaičiams, kas su pagalba pinigų atlieka kitų gerųjų darbų, pavyzdin, duoda auką statyti bažnyčioms, vienuolynams, prieglaudoms, arba aukoja, kad būtų laikomos šv. Mišios ir visa tai skiria sieloms skaistykloje, tai jis atmaino Dievo dekretą ir Dievas anksčiau tas sielas įleidžia į amžiną laimę.

KLAUSIMAS. — Delko Judą, o ir visą žmoniją taip daug kaltina už Viešpaties Jėzaus mirtį? Jug tas viskas iš Dievo surėdimo taip turėjo išeiti, Tai kas čia kaltas?

P. M. Waterbury.

ATSAKYMAS. — Jei Judą ir kitus kankintojus Dievas būtų verste privertęs tuos piktus darbus atlikti, tai jų niekas nekaltintų. Bet žinome, kad jie savo piktą valią, savo noru tuos piktus darbus darė ir darė po to, kaip matė Jėzaus stebuklus, Jo šventumą ir gerumą, tai už tai jie smerkiami.

Kad Dievo valia buvo, kad Jėzus už visus kentėtų, tai tas neišteisina tų, kurie liuosa valia ir iš keršto tas kančias sutaisė.

Dievo valia ir surėdymas būtų išsiildęs kitaip, jei Judas ir visi Jėzaus kankintojai būtų atsisakę nuo savo piktų geismų.

KLAUSIMAS. — Kas yra “Gregorijinės Mišios?” Kokia auka reikia siųsti, kad jos būtų laikomos? Ar jos laikomos tik už mirusius, ar ir už gyvus? Norint jas užsiprašyti ar reikia būtinai klaustis savo dvasios vado?

Bitis.

ATSAKYMAS. — Šv. Tėvo, šv. Grigaliaus Didžiojo, knygoje “Dialogai” y-

ra įrašytas šis atsitikimas: Šv. Andriejaus vienuolyne ant Celijaus kalno miręs vienuolis Justas. Šv. Grigalius parėdė, kad už to vienuolio sielą, per 30 dienų be pertraukos, būtų laikomos šv. Mišios. Taip įvyko.

Atlaikius trisdešimtąsias, paskutines Mišias, mirusis apsireiškęs vienuoliui broliui Kopijozui, kuris Justą ligoje gydė ir buvo prie jo mirties. Apsireiškusis pranešė, kad jis paliuosuotas iš skaistyklos ir eina į dangų.

Kadangi apsireiškimas, išsiliūosavimas iš skaistyklos supuolė su paskutinių Mišių atlaikymu, tai ir pradėta tikėti į tokių Mišių sėkmingumą.

Taigi popiežius šv. Grigalius Didysis ir leido įvesti paprotį laikyti už vieną sielą arba net kelias, aiškiai išvardintas, 30 Mišių per 30 dienų be pertraukos.

Vėliaus kiti popiežiai prie Mišių prjungė daug įvairių didelių atlaidų.

Nėra reikalo, kad tos visos Mišios būtų laikomos juodame arnote ir vieno ir to paties kunigo, bet tik reikalinga, kad būtų per 30 d. be pertraukos ir už aiškiai išvardintas sielas.

Reikia įsitęmyti tai, kad Bažnyčia čia *neskelbia, kaipo tikėjimo tiesą*, kad po tų Mišių atlaikymo sielos, už kurias buvo jos laikytos, būtinai turi iš skaistyklos išeiti, bet tik paduoda kaip šventą, gražų paprotį gelbėti sielas iš skaistyklos ir mini atsitikimus, kad nekurių sielų po tų Mišių išėjo iš skaistyklos.

Taigi 30 Mišių, laikomų už sielą ar kelias, aiškiai išvardintas, sielas be pertraukos per 30 dienų vadinasi "Gregorijinėmis" nuo šv. Grigalius Didžiojo vardo.

Kokia auka? Kad tos Mišios būtų laikomos, gali būti teikiama įvairiausia auka. Amerikoje, paprastai, aukojama mažiausia 30 dol.; bet dažniausia aukojama šiek tiek daugiau, atsižvelgiant į tai, kad

kunigui daromas apsunkinimas. Jis negali laikyti 30-ties dienų tarpe kitų Mišių, kad ir jam būtų duodama didelė auka. Arba jis turi ieškoti kitą kunigą, kuris jo vieton Mišias laikytų.

Parapijos kunigams beveik nėra galimybės laikyti "Gregorijinės Mišios." Jas todėl dažniausia laiko vienuolynuose, dvasinėse seminarijose arba ten, kur yra daug kunigų, nedarbančių parapijoje.

Ar už gyvus? Ar laikomos kur už gyvus "Gregorijinės Mišios" nežinau. Žinau, kad buvo bandyta taip daryti ir padaryta tuo žvilgsniu klaidų.

Tikrasis, pirmučiausiasis tų Mišių tikslas buvo ir yra gelbėti skaistyklos sieloms.

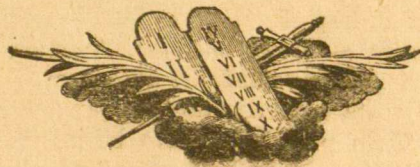
Ar veikia klaustis? Kiekvienas žmogus yra savo turto savininkas. Iš savo turto jis turi pilniausią teisę skirti kam nori auką, niekeno nesiklauses.

Nėra būtino reikalo nei savo dvasios vado klaustis, jei aiškiai žinai vietą ir asmenis, kuriems siunti auką "Gregorijinėms Mišioms" atlaikyti.

Klaustis tuomet būtų reikalinga, jei gauni laiškus, labai šventai, gražiai parašytus, vardu įvairių vienuolių, vyskupių, parapijų ir t.t., o nežinai iš tikrųjų, ar tokios įstaigos pasaulyje yra. Labai dažnai apgavikai vienuolių vardu vilioja iš lengvatikių žmonių pinigų.

Ypatingai reikia saugotis agentų, kurie lando į namus be vietinio klebono žinios ir renka aukas Mišioms ir t.t.

Nereikia paisyti ir to, kad jie turi neva vienuolių įgaliojimus. Tie įgaliojimai gali būti padirbti.

Lietuvos Žinios

Ištrėmė į Varnius. Žinomas advokatas ir visuomenės veikėjas, buv. II ir III rusų dūmos atstovas, Andrius Bulota išsiųstas su žmona visam karo stovio metui į Varnių koncentracijos stovyklą. "Š."

Atvyko aukštas žmogus. Šiomis dienomis atvyko į Lietuvą susisiekimo ir tranzito prie Tautų Sąjungos narys generolas Candolle. Prieš tai jis lankėsi Lenkijoje ir Latvijoje. "Š."

Atvyko didelė lietuvių-vokiečių ekskursija. Birželio mėn. 7 d. vakare atvyko į Kauną iš Karaliaučiaus, mūsų konsulo Budrio lydima, lietuvių-vokiečių ekskursija iš 82 žmonių, Tame skaičiuje yra keletas universiteto profesorių, 45 studentai ir studentės, šiaip mokslo žmonių ir žurnalistų. Lietuvoje išbuvo 2 dienas, apėmė žymesnes vietas. "Š."

Tokį svečių ir vaikūčiai paminės. Šiomis dienomis buvo atvykęs į Lietuvą iš Amerikos prof. d-ras Bainbridge. Aplankė ligonines, Pažaislių ir vaikų prieglaudą Raudondvary. Čia mažučiams padovanojo 20 dolerių. "Š."

Šiomet žemės ūkio paroda nebus. Daug kas kalba dėl žemės ūkio parodos — bus ar ne. Teko iš tikrų šaltinių sužinoti, kad jos šiomet nebus. Bus ji 1930 metais. "Š."

Išmetė lavoną. Birželio mėn. 5 d. Minkauskio gatvėj ties 69 nr. Nemunas išmetė ant kranto Kazio Sėlio lavoną, kuris prieš keletą dienų buvo įkirtęs į Nemuną. "Š."

Pigi kelionė. Dabar eina didelė garlaivių konkurencija. Iš Kauno į Jurbarką ir atgal galima suvažinėti už 1 litą. Pirmiau už 20 litų. "Š."

Padidės autobusų skaičius. Artimiausiu laiku mieste važinės 24 autobusai. Be to, bus įvesta autobusų tarnautojams uniforma. Taip pareiškė miesto burmistras p. J. Vileišis š. m. birželio mėn. 6 d. mies-

to tarybos posėdy. "Š."

Prigėrė. Meldaikiai (Panemunėlio val.) Gegužės mėn. 27 d. Brinklio Romo sūnus Antanas, apie 18 m. amž., nesant tėvui namie, su darbininku Antanu Merkiu ir bernu Bimba nuėjo į ežerą išsimaudyti. Radę prie kranto kažkieno perdžiūvusią valtį sūsedo paplaukioti. Nuusijrus per 50 mtr. nuo kranto valtį prisisunkė vandens ir visi pradėjo skęsti. Merkys išplaukė į krantą ir sugrįžo gelbėti savo draugų. Vieną Bimbą išgelbėjo, o Brinklis nuskeno ir tik vakare tepavyko jau negyvą ištraukti iš vandens. "Š."

— Šiomet ypatingai daug rašoma apie Švėkšnos gimnaziją "Tautos Kelyje". Taikoma daugiausia vietos kunigams ir katalikiškų pažiūrų mokytojams; ypatingai gi peikiama, kad vietos prelatas neduodas suvalstybinti mokyklą. Nuostabus dalykas, kaip žmonės, kurie sakosi esą valstybės gerovės ir tautos garbės ir religijos saugotojai, nesupranta, jog valstybinės mokyklos brangiau kainuoja valdžiai, atima iš piliečių laisvę auklėti savo vaikus atatinamai tėvų norui ir varžo religiją, nes šalina sąlygas, kuriose jaunimas galėtų augti savo konfesijos draugijoje.

— Š. m. gegužės 26 d. čia buvo šv. Trejybės atlydai. Kur vakare gimnazijos salėje įvyko gražus koncertas. Dainininkas p. S. Sodeika užtraukė solo, p. stud. Staknytė pagriežė fortepijonais, o stud. Kvedaraičius — smuika. "Š."

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

4085182

